

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 33625-05-22 קרוננברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 14

בפני כבוד השופט אבי סתיו

המבקש: שי קרוננברג

נגד

המשיבה: החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם המבקש לעיכוב ביצוע פסק דיני מיום 21.6.2023, בו אושר הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ("חוק תובענות ייצוגיות").
2. המבקש הגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבה, בעילה של שליחת דברי פרסומת בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. עוד בטרם הוגשה תגובה, פנו הצדדים להליך גישור אשר נשא פרי, וביום 14.11.2022 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה. ההסדר כולל שני מרכיבים עיקריים – הסדרה עתידית ופיצוי לחברי הקבוצה. במסגרת הפיצוי לחברי הקבוצה, הוסכם כי הקבוצה כוללת 98,150 לקוחות (מי שהיו מנויים לאפליקציה של המשיבה בתקופה הרלוונטית), וכי המשיבה תפצה אותם באופן הבא (סעיף 10.א להסדר הפשרה):

"המשיבה תעניק לכל חבר קבוצה שובר, ללא התניות כלשהן, לקבלת 8 בקבוקים סך הכול של תמהיל 'קוקה קולה זירו' 1.5 ליטר ו/או 'קוקה קולה' 1.5 ליטר, בשווי של 78.5 ש"ח (כולל מע"מ), בהתאם למחירי המוצרים באתר 'סטורנקסט' (כולל דמי הפיקדון על המכלים לפי דין)..."

עוד הוסכם, כי ככל שההטבה לא תנוצל במלואה, תתרום המשיבה שוברים של מוצרי מזון מתוצרתה בגובה היתרה שלא נוצלה לעמותות המפורטות בהסכם. הצדדים ביקשו כי בית המשפט יימנע ממינוי בודק, בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 33625-05-22 קרונוברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

במסגרת הבקשה לאישור הסדר הפשרה המליצו הצדדים, כי המבקש יזכה לגמול בסך של 350,000 ש"ח בתוספת מע"מ (בנוסף לשיפוי בגין האגרה ששילם), וכי באי כוחו יזכו לשכר טרחה על סך 1,000,000 ש"ח בתוספת מע"מ.

3. ביום 21.6.2023 ניתן פסק דיני, בו אושר הסדר הפשרה. בפסק הדין נקבע, כי אין לקבל את טענת הצדדים לגבי שוויה של הטבת הבקבוקים (סעיף 16 לפסק הדין ; ההדגשה במקור):

"הטענה כי שווי ההטבה לכל אחד מחברי הקבוצה הוא 78.5 ש"ח (כמעט 10 ש"ח לבקבוק) מופרזת במידה רבה. טענה זו מבוססת, על פי האמור בבקשה לאישור הסדר הפשרה, על נתוני חברת סטורנקסט בע"מ, העוסקת באיסוף מידע מרשתות שיווק ומחנאות. לא נמסר איזה בתי עסק נכללים במסד הנתונים שעל פיו חושב השווי. אין ספק, שמדובר במחיר גבוה מזה הנגבה ברשתות השיווק, ויש להניח שהממוצע שהוצג כולל גם נקודות מכירה בהן נמכרים בקבוקים בודדים במחיר יקר יחסית, כגון קיוסקים, חנויות נוחות וכדומה. מכיוון שההטבה הניתנת לחברי הקבוצה היא שובר למימוש שמונה בקבוקים ברשת שיווק, הרי שהבסיס להשוואה, מבחינת התועלת לחברי הקבוצה, הוא מחירי הבקבוקים ברשתות אלו, ומחירים אלו נמוכים כנראה באופן משמעותי מזה המוצג במסגרת הסדר הפשרה (במיוחד בהתחשב בכך שהם נמכרים גם במארזים). אין צורך לומר, כי העלות למשיבה היא נמוכה עוד יותר".

על אף האמור נקבע, כי יש לאשר את הסדר הפשרה, ואף אין מקום למינוי בודק להערכת שווי ההטבה. זאת, מן הטעם שגם אם שווי ההטבה נמוך מזה שמוצהר על ידי הצדדים, הרי שהוא ראוי והולם בנסיבות המקרה, בהתחשב בשיקולים הרלוונטיים ובמגמה העולה מהפסיקה לעניין הפיצוי הראוי בתובענות ייצוגיות בגין שליחת "דואר זבל".

4. לצד זאת, נקבע כי אין לקבל את המלצת הצדדים לעניין הגמול ושכר הטרחה שיש לפסוק לטובת המבקש ובאי כוחו, שכן ההמלצה חורגת באופן מהותי משיעורי שכר הטרחה והגמול הראויים במקרה הנוכחי. אחד השיקולים שהובאו בחשבון במסגרת פסק הדין הוא הקביעה כי ההערכה של הצדדים לגבי שווי ההטבה מופרזת. לאחר בחינת השיקולים השונים, נקבע כי שכר הטרחה יעמוד על 7.5% בתוספת מע"מ מהיקף ההטבה (לפי השווי הנטען על ידי הצדדים) שתנוצל על ידי חברי הקבוצה ו-6.5% בתוספת מע"מ מהיקף ההטבה שתמומש על ידי תרומת מוצרים לעמותות. בתרגום לשקלים, המשמעות היא כי באי הכוח המייצגים יקבלו שכר טרחה שינוע בין 500,810 ש"ח לבין 577,858 ש"ח (בתוספת מע"מ). הגמול לתובע המייצג נקבע על סך 130,000 ש"ח בתוספת מע"מ (ככל שרלוונטי), וזאת בנוסף לשיפוי עבור אגרת המשפט בה נשא המבקש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 33625-05-22 קרונוברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

הבקשה לעיכוב ביצוע

5. המבקש הגיש בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין עד להכרעה בערעור, שבכוונתו להגיש לבית המשפט העליון. לטענת המבקש, מלבד ערעור על גובה שכר הטרחה והגמול, בכוונתו לערער גם על ההחלטה שלא למנות בודק, על מנת לקבוע מה מספר הבקבוקים שיקבל כל אחד מחברי הקבוצה במסגרת ההטבה. בהקשר זה טוען המבקש, כי הסכמת הצדדים במסגרת הסדר הפשרה לא הייתה שכל חבר קבוצה יקבל שמונה בקבוקי שתייה, אלא שכל חבר קבוצה יקבל פיצוי בשווי 78.5 ש"ח. חלוקת הבקבוקים, כך נטען, הייתה הדרך להענקת ההטבה, כאשר מספר הבקבוקים נגזר מהשווי. לפיכך, כך נטען, ככל שבית המשפט מצא שאין לקבל את הערכת הצדדים לגבי שווי הטבת הבקבוקים, הרי שהיה עליו להימנע מקביעת מספר הבקבוקים שיקבל כל חבר קבוצה, ולמנות בודק על מנת לקבוע את המספר כך שיהלום את השווי המוסכם.

המבקש מוסיף ותוקף במסגרת הבקשה גם את הקביעה בפסק הדין כי שווי הטבת הבקבוקים מופרז. בקשר לכך טוען המבקש, כי מדובר בקביעה שאינה נתמכת בנתון כלשהו ואינה מתיישבת עם בדיקה שביצע המבקש לאחר שניתן פסק הדין (אך ביחס לתקופה בה נחתם הסדר הפשרה) באתר השוואת המחירים CHP. עוד טוען המבקש כי להערכתו בית המשפט זקף לחובתו את הוזלת מחירי בקבוקי השתייה בין חתימת הסדר הפשרה לבין מועד מתן פסק הדין, בשל ביטול המס על משקאות ממותקים (הצו המבטל את המס פורסם ברשומות ביום 30.3.2023).

לטענת המבקש, מכיוון שבכוונתו להגיש לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין, אשר יעסוק גם בשאלת מינוי הבודק ובכמות הבקבוקים שעל המשיבה לחלק לחברי הקבוצה, יש מקום לעכב את ביצוע פסק הדין על מנת להימנע ממצב בו הבקבוקים יחולקו לפני שיידון הערעור ויוכרע באופן סופי כמה בקבוקים על המשיבה לחלק.

6. המשיבה סבורה, כי דין הבקשה להידחות. לטענת המשיבה, סיכויי הערעור קלושים. ההסכם לא קבע מנגנון של בדיקת מחיר הבקבוק עקב מתן ההטבה, אלא קבע את מספרם של הבקבוקים שיחולקו, כאשר השווי מתייחס להצגת המחיר באתר סטורנקסט. עוד טוענת המשיבה, כי המבקש מושתק מלטעון כי יש למנות בודק, לאחר שטען במסגרת הבקשה לאישור הסדר הפשרה כי אין מקום לכך. בנוסף, טוענת המשיבה כי מאזן הנוחות נוטה לטובת אי עיכוב הביצוע.

דין והכרעה

7. בהתאם לתקנה 145(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ("תקנות סדר הדין האזרחי"), רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע החלטה עד להכרעה בערעור. מכיוון שהבקשה הוגשה לפני הגשת הערעור, הסמכות לדון בה נתונה לערכאה שנתנה את ההחלטה. שני שיקולים עיקריים מובאים בחשבון כאשר נדונה בקשה לעיכוב ביצוע: סיכויי הערעור ומאזן הנוחות. בין השניים מתקיים יחס של "מקבילית כוחות", וככל שסיכויי הערעור נחזים להיות גבוהים יותר כך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 33625-05-22 קרונוברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

קל יותר הנטל בכל הנוגע למאזן הנוחות, ולהיפך (ראו למשל, ע"מ 9177/01 **אחים שרבט יוזמים ובונים 1989 בע"מ נ' עיריית תל-אביב-יפו**, פ"ד נו(2) 163 (2001); רע"א 8317/06 **טהוליאן נ' ג.מ.ח.ל חברה לבניה 1992 בע"מ**, פסקה 9 (21.1.2007); ע"א 8380/06 **האפוטרופוס הכללי נ' פלוני**, פסקה 7 (10.12.2006)).

8. בענייננו, בכל הנוגע למאזן הנוחות ישנם פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, עיכוב הביצוע יפגע בחברי הקבוצה בכך שקבלת ההטבה תתעכב. מצד שני, ככל שביצוע פסק הדין לא יעוכב וההטבה תמומש על ידי חברי הקבוצה ולאחר מכן הערעור יתקבל וייקבע שחברי הקבוצה זכאים ליותר בקבוקים, הרי שמימוש תוספת ההטבה יהיה כרוך בעלויות ובסרבול. עם זאת, יש להדגיש כי אין מדובר במצב בו אי מתן עיכוב ביצוע יביא לכך שפסק הדין יהיה בלתי הפיך, שכן ככל שיתקבל הערעור ניתן יהיה ליתן יהיה לבצע סבב נוסף של חלוקת בקבוקים. נכון אני להניח כי בסופו של יום מאזן הנוחות נוטה במידת מה לטובת המבקש. על אף האמור, דעתי היא כי דין הבקשה להידחות, מן הטעם שסיכויי הערעור (בהיבט הרלוונטי לסוגיית עיכוב הביצוע) נחזים להיות קלושים. אכן, במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע אין בית המשפט נדרש לסיכויי הערעור לפני ולפנים, ודי בכך שישתכנע שהערעור אינו חסר סיכוי על פניו (ראו למשל, ע"א 6146/00 **עיריית תל אביב נ' אהובה**, פסקה 8 (19.11.2000)). אלא שבענייננו, כפי שאפרט, הערעור המתוכנן (בהיבט הרלוונטי) אינו עומד ברף המינימאלי המצדיק עיכוב ביצוע.

9. פסק הדין קיבל את הבקשה לאישור הסדר הפשרה שהגישו הצדדים, ביניהם המבקש, אולם דחה את ההמלצה בדבר הגמול ושכר הטרחה. אין ספק כי המבקש זכאי לערער על רכיב הגמול ושכר הטרחה, והמבקש הבהיר כי יעשה זאת. אולם, הערעור בעניין שכר הטרחה והגמול אינו זה שלשיטת המבקש מצדיק את עיכוב הביצוע (וממילא, לא אדרש לטענות שמעלה המבקש בקשר לצדקת ההחלטה בעניין זה). לדברי המבקש, בנוסף לערעור על שכר הטרחה והגמול, בכוננתו לערער גם על החלטה לאשר את הסדר הפשרה (על אף שהוא היה שותף לבקשה לאשרו), ולטעון שיש למנות בודק על מנת לקבוע את מספר הבקבוקים שחברי הקבוצה זכאים לקבל במסגרת ההסדר. לטענת המבקש, עיקרו של ההסדר הוא שווי ההטבה שחברי הקבוצה אמורים לקבל, ומספר הבקבוקים אינו אלא **יישום** של ההסכם. משעה שבית המשפט מצא להטיל ספק בשאלה אם מספר הבקבוקים המוסכם אכן מתאים לשוויה של הפשרה, הרי שיש למנות בודק על מנת שיבדוק מהו המספר הנכון כך שכל חבר קבוצה יקבל הטבה בשווי המוסכם.

ודוק: המבקש אינו טוען כי הצדדים הניחו שלהטבה יש שווי מסוים, ומשעה שהנחה זו נדחתה בפסק הדין אזי נפל פגם הסכמי בהסדר הפשרה (כגון טעות) או שלאור קביעה זו אין מקום לאשר את ההסדר בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות. טענתו של המבקש מתמקדת בפרשנותו של הסדר הפשרה, אשר לטענתו קובע כי חברי הקבוצה זכאים לקבל בקבוקים בשווי מסוים, ולא במספר מסוים. כלומר, לפי גישת המבקש, הסדר הפשרה עומד בתוקפו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 22-05-33625 קרוננברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

ויש לקיימו, אלא שביצוע ההסכם מצריך הערכה כמה בקבוקים יש לחלק על מנת ששווי ההטבה יעמוד על 78.5 ש"ח.

10. כפי שאפרט עתה, טענות אלו של המבקש הן, על פני הדברים, חסרות יסוד ועומדות לכאורה בניגוד ללשונו הברורה של הסדר הפשרה. ניתנת האמת להיאמר, כי למקרא הבקשה עולה התהייה האם אין מדובר בניסיון מלאכותי להפוך את עניין השווי של ההטבה מנימוק התומך באישור הסדר הפשרה למרכיב מהותי בהסדר, וזאת על מנת לכרוך בין ההסדר לבין שכר הטרחה והגמול, לאחר שההחלטה בעניין האחרון לא הייתה לרוחו של המבקש. אולם, גם אם אניח לטובת המבקש כי לא זו כוונתו, הרי שלגוף העניין סבורני כי טענות המבקש נראות דחוקות, והן אינן עומדות ברף המינימאלי המצדיק עיכוב ביצוע.

11. כמו בכל שאלה של פרשנות חוזה, יש לפתוח את הדיון בלשונו של ההסכם. המבקש מפנה להתבטאויות כאלו ואחרות בבקשה לאישור הסדר הפשרה ובפסק הדין המאשר אותה, אשר לטענתו מלמדות כי השווי הוא עיקר ההסדר. אולם, המסמך הקובע את התחייבויות המשיבה, ואשר הוא זה שאושר במסגרת פסק הדין, הוא הסדר הפשרה עצמו, ולשון ההסדר בעניין זה ברורה וחד משמעית. למען הנוחות, נשוב ונביא את לשונו של סעיף 10. א להסדר הפשרה:

"המשיבה תעניק לכל חבר קבוצה שובר, ללא התניות כלשהן, לקבלת 8 בקבוקים סך הכול של תמהיל 'קוקה קולה זירו' 1.5 ליטר ו/או 'קוקה קולה' 1.5 ליטר, בשווי של 78.5 ש"ח (כולל מע"מ), בהתאם למחירי המוצרים באתר 'סטורנקסט' (כולל דמי הפיקדון על המכלים לפי דין)..."

הנה כי כן, הדברים ברורים. המשיבה התחייבה לתת לכל חבר קבוצה שובר לקבלת שמונה בקבוקים, אשר השווי שלהם לפי אתר סטורנקסט הוא 78.5 ש"ח כולל מע"מ. אין בלשון ההסכם רמז כלשהו לטענה כי מספר הבקבוקים אינו אלא נתון משני, יישומי, הטפל לנתון המתייחס לשווי ההטבה. מכל מקום, גם אם נניח שהשווי המצוין בהסדר הוא חלק מההתחייבות עצמה, אין בכך דבר, שכן ההסכם מתייחס לשווי המופיע באתר סטורנקסט, ואין בפי המבקש כל טענה שהשווי לפי אתר זה שונה מזה שצוין על ידי הצדדים. אף בפסק הדין שאישר את הסדר הפשרה לא נקבע כי השווי לפי האתר שונה מזה שהוצג על ידי הצדדים, אלא כי שווי זה אינו משקף את השווי האמיתי לחברי הקבוצה (שכן בסיס ההשוואה צריך להיות המחיר ברשתות שיווק). ממילא, העובדה שבמסגרת פסק הדין לא התקבלו טענות הצדדים לגבי שוויה ה"אמיתי" של ההטבה, אינה גורעת מכך שבמתן הטבה של שמונה בקבוקים תמלא המשיבה במדויק אחר התחייבותה לפי לשונו של סעיף 10. א להסדר הפשרה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 33625-05-22 קרונוברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ

תיק חיצוני:

12. מעבר לכך שהפרשנות הנטענת על ידי המבקש אינה מתיישבת עם המשמעות הפשוטה של לשון ההסכם, הרי שהיא גם אינה מתיישבת לכאורה עם טיבו והגיונו של הסדר הפשרה. ככל שהייתה כוונה לקבוע שהתחייבות המשיבה היא להעניק הטבת בקבוקים בשווי מסוים, הרי שמצופה היה כי ייקבע מנגנון שיתרגם את השווי להטבה שתינתן בפועל (למצער, ככל שבית המשפט לא יאמץ את הערכת הצדדים לגבי השווי של שמונה בקבוקים). לא רק שלא נקבע מנגנון כזה, אלא שהצדדים ביקשו פטור ממינוי בודק, אשר היה יכול להעריך את שווי ההטבה. היינו, הסדר הפשרה אמור להיות מיושם מיד לאחר אישורו, בלא מנגנון של הערכה והתאמה. אף מאפיין זה תומך במסקנה שהחלק האופרטיבי של ההסכם מתייחס לנתון הטכני והפשוט ליישום של מספר הבקבוקים שיקבל כל חבר קבוצה, ולא לשווי ההטבה.

מן האמור עולה, כי לטענות המבקש לגבי פרשנות הסדר הפשרה אין לכאורה אחיזה בלשון ההסכם, והן אף אינן מתיישבות, על פני הדברים, עם מהותו של הסדר הפשרה. בנסיבות אלו, אני סבור כי סיכויי הערעור (בהיבט הרלוונטי לסוגיית עיכוב הביצוע) נחזים להיות קלושים. בהתחשב בקביעה זו, וכן בכך שכאמור לעיל אי מתן עיכוב ביצוע אינו יוצר בנסיבות העניין מצב בלתי הפיך, הכף נוטה לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע.

13. לאור האמור, הבקשה נדחית.

בהתחשב בכל האמור לעיל ובהיקף הדיון בבקשה, יישא המבקש בהוצאות המשיבה בסך 5,000 ש"ח.

ניתנה היום, יי אלול תשפ"ג, 27 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

אבי סתיו, שופט

